

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË, në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët: Mahir Tutuli, kryetar kolegj, Rafet Haxhaj dhe Qerim Ademaj , anëtarë të kolegj, në çështjen juridike të propozuesit të sigurimit "[K...]" sh.p.k, me seli në Fushë Kosovë, të cilën e përfaqëson me autorizim avokati [S.B], kundër të kundërshtarit të sigurimit "[B...]" sh.p.k. me seli në Ferizaj, të cilën e përfaqëson me autorizim avokati [F.B], për shkak të shkeljes së markës tregtare, duke vendosur lidhur me ankesën e kundërshtarit të masës së sigurimit, të parashtruar kundër aktvendimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë –Departamenti për Çështje Ekonomike, IV.EK.C.nr.399/17, të datës 06.11.2017, në seancën e kolegj të mbajtur me dt. 04.12.2017, mori këtë:

A K T V E N D I M

APROVOHET si e bazuar ankesa e kundërshtarit të sigurimit "[B...]" sh.p.k, **PRISHET** aktvendimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë – Departamenti për Çështje Ekonomike, IV.EK.C.nr.399/17 , i datës 06.11.2017, dhe lënda i kthehet gjykatës së shkallës së parë në rishqyrtim dhe rivendosje.

A r s y e t i m

Me aktvendimin e atakuar është aprovuar si i bazuar propozimi i propozuesit të sigurimit "[K...]" sh.p.k, me seli në Fushë Kosovë, për caktimin e masës së sigurisë ndaj kundërshtarit të sigurimit "[B...]" me seli në Ferizaj dhe në pikën a) të dispozitivit i është ndaluar kundërshtarit të sigurimit "[B...]" sh.p.k, që menjëherë të ndaloj veprimet që shkelin markën tregtare të regjistruar dhe të mbrojtur nga paditësi-propozuesi sipas vendimit me nr.[...] nr. Aplikimit [...] të datës 19.06.2013 ndërsa në pikën b) të dispozitivit është detyruar kundërshtari i sigurimit "[B...]", që menjëherë pas dorëzimit të këtij aktvendimi, të filloj me zbatimin e kësaj mase të sigurisë, gjegjësisht të largoj produktet që me pa drejtë emërtohen me markën tregtare të mbrojtur dhe të regjistruar nga paditësi.

Kundër këtij aktvendimi brenda afatit ligjor ka paraqitur ankesë kundërshtari i sigurimit, për shkak të shkeljeve të dispozitave të procedurës kontestimore, konstatimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktikë dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që të aprovohet ankesa e të paditurës – kundërshtarit të sigurimit, ndërsa Aktvendimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë/Departamenti për Çështje Ekonomike, IV.EK.C.nr.399/17, të datës 06.11.2017, të ndryshohet ashtu që të refuzohet propozimi për caktimin e masës së sigurisë, ose të prishet aktvendimi i atakuar dhe lënda t'i kthehet gjykatës së shkallës së parë në rishqyrtim dhe vendosje meritore.

Përgjigje në ankesë kundërshtari i sigurimit ka propozuar që të hudhet si e pa bazuar ankesa e kundërshtarit të sigurimit “[B...]” dhe të vërtetohet aktvendimi i gjykatës së shkallës së parë.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë i shqyrtoi shkresat e lëndës, aktvendimin e atakuar dhe pretendimet ankimore e pas vlerësimit të tyre në bazë të nenit 194 të LPK-së, gjeti se:

Ankesa është e bazuar

Nga shkresat e lëndës rrjedhë se propozuesi me datë 22.08.2017, ka parashtruar padi për shkeljen e markës tregtare dhe ka ushtruar propozim për caktimin e masës së sigurimit kundër kundërshtarit të sigurimit, duke i propozuar gjykatës që ta aprovoj propozim dhe ta caktojë masën e sigurisë.

Gjykata e shkallës së parë ka mbajtur seancën gjyqësore dhe ka vlerësuar se janë plotësuar kushtet ligjore të parapara me Nenin 297.1 të LPK-së pasi ka ardhur në përfundim se ekziston dyshimi i bazuar se kundërshtari i sigurimit e ka cenuar markën tregtare të propozuesit, andaj ka vendosur si në dispozitiv të aktvendimit të atakuar.

Gjykata e shkallës së dytë ka gjetur se aktgjykimi i atakuar është përfshirë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 par.1 dhe 182 par. 2 pika n), për arsye se aktgjykimi ka të meta për shkak të cilave nuk mund të ekzaminohet, dispozitivi i aktgjykimit është i pakuptueshëm dhe kontradiktor me vetveten dhe me arsyet e aktgjykimit, nuk janë treguar arsyet për faktet vendimtare respektivisht arsyet e dhëna janë të paqarta dhe të pabazuara në fakte.

Gjykata e Apelit konsideron se aktvendimi i atakuar është përfshire me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 par. 2 pika n) sepse aktvendimi i atakuar nuk përmban arsyetim lidhur me faktet vendimtare. Në arsyetimin e aktvendimit të atakuar gjykata e shkallës së parë është mjaftuar me theksimin e Nenit 297.1 të LPK-së, pa dhënë fare arsye për gjendjen faktike të vërtetuar respektivisht se në bazë të cilave prova ka ardhur të konstatimi se janë plotësuar kushtet e dispozitave të cekura në arsyetim. Në arsyetimin e aktvendimit të atakuar nuk theksohet asnjë prove e vetme në të cilën gjykata e bazon vendimin e saj, por mjaftohet vetëm me theksimin se “sipas shkresave të lëndës dhe deklaratave të palëve ka konstatuara se”, çka përben shkelje të dispozitës së Nenit 160.4 dhe 175 të LPK-së.

Sipas Nenit 8.2 të LPK-së, gjykata ka për obligim që me ndërgjegje dhe me kujdes ta çmojë çdo provë veç e veç dhe të gjitha së bashku për të ardhur te e vërteta materiale. Në rastin konkret gjykata e shkallës së parë e ka aprovuar si të bazuar propozimin e palës propozuese për caktimin e masës siguroese ndaj kundërshtarit të sigurimit, pa qartësuar plotësisht gjendjen faktike dhe juridike të çështjes respektivisht pa i vërtetuar me prova konkrete faktet vendimtare kontestuese sepse nga arsyetimi i aktvendimit të atakuar nuk është e qartë se si gjykata e shkallës së parë ka ardhur te përfundimi se propozimi i palës propozuese për caktimin e masës siguroese është i bazuar.

Gjykata e shkallës së parë në arsyetimin e aktvendimit të atakuar mjaftohet me theksimin se “i shqyrtoi pretendimet e palës së paditur por të njëjtat nuk patën peshë vendimtare”, pa i theksuar fare se cilat ishin kundërshtimet e palës së paditur dhe si erdhi të konstatimi se këto pretendime janë ta pabazuara.

Nga shkresat e lëndës rezulton se pretendimi kryesor i të paditurës ka qene se pronar i markës tregtare të regjistruar “[B...]” është [SH.U], i cili është njëkohësisht edhe themelues i tani të paditurës - kompanisë “[B...]” dhe këtë markë tregtare të regjistruar e ka bartur te Kompania e tij, tani e paditura, dhe për këtë ka autorizime ligjore. Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit vërtetimi i këtij fakti përbën çështje thelbësore për vendosje në këtë çështje juridike andaj gjykata e shkallës së parë është dashur ta vërtetojë këtë fakt plotësisht, para se ta marrë aktvendimin e atakuar. Fakti i regjistrimit të një marke tregtare është lehtë i verifikueshëm pasi regjistrat e markave tregtare përkatësisht Buletini i API-së, përbën regjistër publik dhe gjykata ka mundur lehtë të verifikojë këtë fakt. Për më tepër, në procedurën ankimore, i padituri i ka prezantuar Gjykatë së Apeli Vendimin e MTI-API, me Nr: KS/2017/7964, nga i cili vërtetohet se pronari i markës tregtare “[E...]” Sh.p.k., ia ka bartur të drejtën e markës tregtare tani të paditurës “[B...]” Sh.p.k.

Sipas Nenit 297.1 nën pikën a) dhe b) të LPK-së parashihet se:” *Masa e sigurimit mund të caktohet: a) në qoftë se propozuesi i sigurimit e bën të besueshme ekzistimin e kërkesës apo të së drejtës subjektive të tij , dhe b) në qoftëse ekziston rreziku se pa caktimin e masës së këtillë pala kundërshtare do të mund ta pamundësonte apo vështirësonte dukshëm realizimin e kërkesës, sidomos me tjetërsimin e pasurisë së vet, me fshehjen e saj, me ngarkimin apo me ndonjë mënyrë tjetër, me të cilën do ta ndryshonte gjendjen ekzistuese të gjërave, ose në ndonjë mënyrë tjetër do të ndikonte negativisht në të drejtat e propozuesit të sigurimit.*

Bazuar në dispozitat e sipërcituara për caktimin e masës së sigurimit duhet të plotësohen kushtet ligjore sipas të cilave propozuesi duhet ta bëjë të besueshme ekzistimin e kërkesës respektivisht të dëshmojë se kundërshtari i sigurimit me produktet përkatëse e ka shkelur markën tregtare të propozuesit si dhe ta bëjë të besueshme se pa caktimin e masës së këtillë pala kundërshtare do të mund ta pamundësonte apo vështirësonte dukshëm realizimin e kërkesës së tij. Në arsyetimin e aktvendimit të atakuar nuk janë dhënë fare arsye për këto fakte vendimtare.

Për më tepër arsyetimi i aktgjykimit nuk thekson fare se cilat kritere i ka marrë për bazë gjykata e shkallës së parë për të vlerësuar ngjashmërinë respektivisht dallueshmërinë ndërmjet dy markave tregtare. Gjykata e shkallës së parë gjatë vlerësimit të dallueshmërisë respektivisht ngjashmërisë së produktit të mbrojtur të paditësit me markë tregtare dhe produktit të së paditurës, ka marrë për bazë kritere selektive ndërsa ka neglizhuar elementet tjera thelbësore që duhet të vlerësohen me rastin vlerësimit të ngjashmërisë dhe dallimeve në mes të markave të ndryshme.

Gjatë vlerësimit të ngjashmërisë së mallrave dhe shërbimeve, gjykata duhet ta ketë parasysh: natyrën e mallrave dhe të shërbimeve, perceptimin e konsumatorit mesatar dhe faktin nëse këto dy ndërmarrje janë në konkurrencë me njëra tjetrën, por për vlerësimin e shkallës së

ngjashmërisë në mes të markave duhet merren parasysh: shkalla e ngjashmërisë vizuale (në pamje), shkalla e ngjashmërisë aurale (në dëgjim), si dhe shkalla e ngjashmërisë konceptuale.

Nga fotot që gjenden në shkresat e lëndës shihet qartë se produkti i paditëses dhe të paditurës të vetmen ngjashmëri ndërmjet tyre e kane emërtimin “[B...]”, por ngjyrat të cilat gjenden tek produktet e të dy palëve, nuancat, dizajni, pjesëmarrja dhe kombinimi i këtyre ngjyrave në produkte dallojnë dukshëm. Ndërsa të gjitha elementet tjera të theksuar më lartë i kanë të ndryshme, mënyra e dizajnit të ambalazhit dallon dukshëm sepse produkti i të paditurës përmban përshkrime tjera, font tjetër të shkronjave, pamje tjetër të pjesës ballore së ambalazhit që nuk janë të njëjta me produktin e paditëses. Ndërsa elementi thelbësor, të cilin gjykata e shkallës së parë e ka injoruar plotësisht është fakti se kundërshtari i sigurimit në produktet e tij përdor emërtimin “[B...]” të cilin e ka të regjistruar si markë tregtare të tij.

Sipas Nenit 5 të Ligjit për Marka Tregtare, kusht për regjistrimin e markës tregtare është mundësia e paraqitjes grafike të markës ndërsa me Vendimet e MTI, markat tregtare të propozuesit janë regjistruar si kombinim i ngjyrave të mbrojtura: e kaltër, e klatër e hapur, e gjelbër, e kuqe, e verdhë, e bardhë dhe hiri., në dizajnin e caktuar dhe kjo markë tregtare përben markë figurative, e cila gëzon mbrojtje vetëm në këtë dizajn të dhënë në vendim respektivisht në këtë kombinim sepse do të ishte jashtë çdo logjike që paditësi me vete faktin e regjistrimit dhe mbrojtjes së ngjyrave të caktuara t’ia mohojë çdo prodhuesi përdorimin e këtyre ngjyrave në çfarëdo forme dhe në çfarëdo kombinimi. Prandaj kjo gjykatë vlerëson se përdorimi i ngjyrave të njëjta në produktin e të paditurës, në dizajn dhe forme krejt tjetër dhe me kombinime tjera nuk shkelin markën tregtare të paditësit.

Gjykata e Apelit ka gjetur se, nuancat, dizajni, pjesëmarrja dhe kombinimi i këtyre ngjyrave në produkte dallojnë dukshëm ndërsa emërtimi “[B...]” janë fjalë të natyrës së përgjithshme (gjenerike) respektivisht identifikues gjeografik andaj është e zakonshme që shenja të tilla të përdoren në produkte të asaj natyre dhe si të tilla gëzojnë mbrojtje vetëm në dizajnin grafik specifik.

Neni 8, i LMT-sw, kërkon ekzistimin e identitetit midis markave/shenjave në diskutim dhe mallrave apo shërbimeve në fjalë. Ky Nen, nuk imponon provimin e mundësisë së shkaktimit të konfuzionit tek konsumatori relevant, midis markës së mëhershme dhe markës për të cilën pretendohet se shkel markën e mëparshme. Se kur dy marka mund të konsiderohen identike dallohet varësisht nëse kemi të bëjmë me markat fjalë apo marka figurative ose të përziera. Për tu konsideruar identike këto dy marka duhet të jenë plotësisht të njëjta, respektivisht dizajni, kombinimi i ngjyrave dhe figurave, përshkrimet në ambalazh, fontit i shkronjave duhet të jenë identike. Në rastin konkret të gjitha elementet e cekura dallojnë dukshëm.

Prandaj gjykata e shkallës së parë është dashur ta vërtetojë saktë llojin e markës tregtare të regjistruar nga të dy palët. Kjo nga shkak se markat tregtare verbale (Markat fjalë) gëzojnë mbrojtje juridike të kufizuar. Të këto marka tregtare pala mund ta kontestojë përdorimin e kësaj shenje vetëm në rastet e ashtuquajturit “identiteti i dyfishtë” midis markës së mëhershme të

regjistruar dhe markës së shkelësit. Neni 8, paragrafi 1, nën-paragrafi 1.1 I LMT kërkon ekzistimin e identitetit midis (1) markave/shenjave në diskutim dhe (2) mallrave apo shërbimeve në fjalë. Ky Nen, nuk imponon provimin e mundësisë së shkaktimit të konfuzionit tek konsumatori relevant, midis markës së mëhershme dhe markës për të cilën pretendohet se shkel markën e mëparshme. Se kur dy marka mund të konsiderohen identike dallohet varësisht nëse kemi të bëjmë me markat fjalë apo marka figurative ose të përziera.

Markat fjalë janë identike në qoftë se të dy markat në diskutim janë marka fjalë dhe kanë saktësisht të njëjtën varg të shkronjave apo numrave. Nëse njëra është e paraqitur me shkronja të mëdha, ndërsa tjetra me shkronja të vogla nuk luan rol vendimtar në përcaktimin e identitetit të markave. Mirëpo nëse njëra markë është markë fjalë, ndërsa tjetra është markë figurative apo e stilizuar, atëherë nuk mund të ekzistoj identiteti i markave. Një markë fjalë dhe një markë figurative nuk mund të konsiderohen identike. Ndërsa, nëse të dy markat në diskutim janë marka figurative, atëherë që të konsiderohen identike duhet të jenë 100% të njëjta.

Shkeljet e tilla respektivisht paqartësitë dhe kontradiktat si ne dispozitivin ashtu edhe në arsyetimin e aktgjykimit të atakuar përfaqësojnë shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore që kanë pasur ndikim në marrjen e aktvendimit të ligjshëm dhe të drejtë andaj aktvendimi i atakuar doemos është dashur të priset.

Në riprocedurë, gjykata e shkallës së parë është e detyruar që të bëjë eliminimin e shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore në pajtim me vërejtjet e paraqitura, ta shqyrtojë dhe vërtetojë paraprakisht bazueshmërinë juridike të propozimit, t'i vërtetojë të gjitha faktet relevante lidhur me rastin, të shqyrtojë dhe vlerësojë llojin e markave tregtare të regjistruara nga palët ndërgjyqëse, të merr për bazë kriteret themelore për përcaktimin ngjashmërisë respektivisht dallueshmërisë ndërmjet dy markave tregtare: shkalla e ngjashmërisë vizuale (në pamje), shkalla e ngjashmërisë aurale (në dëgjim), si dhe shkalla e ngjashmërisë konceptuale dhe në bazë të këtyre kriterëve të vlerësojë nëse produkti përkatës i kundërshtarit të sigurimit mund të shkaktojë konfuzion te konsumatori respektivisht nëse shkel markën tregtare të propozuesit dhe ashtu që pastaj, lidhur me masën e propozuar të vendos drejt dhe sipas Ligjit.

Nga të lartë cekurat e në mbështetje të dispozitës së nenit 208, nenit 209, al.1 pika d) të LPK-së, u vendos si në dispozitiv të këtij aktvendimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS
Ae.nr. 271/2017 data 04.12.2017

KRYETARI I KOLEGJIT- GJYQTARI

Mahir Tutuli d.y.

